
Jak to vidí Pavel Pafko

Jak to vidí Pavel Pafko

15.3.2012, 08:30, Pořad: Jak to vidí, Téma: Právnická fakulta, autor: Vladimír KROC, moderátor

Příjemný poslech vám přeje Vladimír Kroc. Hostem pořadu Jak to vidí je dnes profesor Pavel Pafko ze III. chirurgické kliniky Fakultní nemocnice v Praze Motole. Dobrý den.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Skoro by se zdálo, že ty studentské protesty už poněkud utichly, ale třeba se včera před Právnickou fakultou v Praze po skončení přednášky "klientelismus v Čechách" konal happening s názvem "Tleskáme nejlepšímu ministru školství". Bylo to na protest proti postupu Josefa Dobeše ve věci akreditace plzeňské Právnické fakulty. Vy jste, pane profesore, v tom Týdnu neklidu se zúčastnil přednáškou, tuším, právě i na pražských právech. Co si o té celé situaci myslíte?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, já si myslím, že pan ministr nerespektoval názory rektorů všech českých, a to je zajímavé, všech českých vysokých škol a, nebo univerzit, a to já vidím jako velmi špatné. Když proti mně stojí mnoho vzdělaných lidí, tak musím vždycky přemýšlet o tom, jestli mám opravdu pravdu já, nebo ji mají tito lidé. Podruhé pan ministr nerespektoval názor odborníků právě, když povolil akreditaci plzeňským právům, když 21 členů nepochybně velmi vzdělaných lidí, kteří posuzovali kritéria předem daná, řeklo, že tam tu akreditaci udělit není správné. Já chápu na druhou stranu ty studenty, kteří jsou jakoby ve vzduchu, no ale ministerstvo na to mělo podle informací celý rok a bylo celý rok upozorňováno na to, že tam to není v pořádku.

Vladimír KROC, moderátor

Protesty proti školské reformě, proti té navrhované, se často zužují, zdánlivě, jenom na otázku školného. Když kolem toho byla spousta zmatků, mluvilo se o tom, školné bude, nebude, bude zápisné, a tak dále, jak se díváte vůbec na otázku zavedení školného na vysokých školách?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Já si myslím, že kdyby Česká republika byla Kuvajt, kde, když se navrtá díra do země, tak teče nafta, tak můžeme zaplatit opravdu všem všechno. Ale myslím si, že naše ekonomika dovoluje všem vzdělání do určitého stupně, základní, nebo střední určitě nemáme tolik, abychom mohli všem zajistit bezplatně vysokoškolské vzdělání. To je první myšlenka. Druhá myšlenka je výše toho školného a třetí myšlenka je, zajistit sociálně slabým studentům, ze slabých sociálních rodin, aby mohli vystudovat, ale to není nic nového. Takhle to bylo před válkou tady. Jeden z mých učitelů přijel na kole bez prostředků do Prahy, ale protože byl dobrým studentem, tak dostal místo v Hlávkově koleji a Hlávkovou nadací, pomocí této nadace vystudoval medicínu a byl společnosti prospěšný a vím, že ale musel splnit dvě podmínky. Jednou z nich byl dobrý prospěch a druhou, musel šermovat. V té Hálkové nadaci, Hlávkově nadaci to tak bylo.

Vladimír KROC, moderátor

Vidíte teď kolem sebe podobné mecenáše? Já mám pocit, že v naší době nějak chybějí.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, to já si nemyslím. Já si myslím, a moje praxe je taková, máme nadaci taky naší chirurgické kliniky, že přicházejí lidé, kteří ani nejsou naši pacienti, ani nás nepotřebují, přesto jsou schopni dát peníze a ne malé. Dvakrát jsme už dostali půl milionu, abychom pomohli pacientům a vylepšili jejich prostředí. Já si nemyslím, že český národ je dekapitovaný, tak to je.

Vladimír KROC, moderátor

Podle zdravotnických novin, a to se ještě vracím k té otázce studentských protestů, nebo vůbec sporu mezi ministerstvem školství a akademickým prostředím, vy jste řekl, že nynější ministerstvo školství nemá vaši důvěru a že si neumíte představit, že by do oněch navrhovaných vysokoškolských rad nominovalo lidi, kteří by vaši důvěru měli. Není v tom trochu problém, že ten spor je možná personifikován, že víc jde jakoby o obsah než o formu?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Obráceně ...

Vladimír KROC, moderátor

O formu než o obsah, já jsem se chtěl zeptat.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

... já vám rozumím, ano, je ten spor personifikován. A já musím personifikovat ten spor, protože ta myšlenka vyšla z úst pana ministra a tento člověk nemá mou důvěru. Velmi rád to vysvětlím, proč ji nemá. Člověk, který vám něco nabízí za 20 tisíc korun, což bylo původně to školné, později nabídne tutéž službu za 2 tisíce korun, později vám ...

Vladimír KROC, moderátor

To mělo být to zápisné, tuším.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

... to bylo to zápisné, potom dokonce všechno zruší, potom to vrátí zase na nějaké zápisné. Pro mě člověk, který vám prodává něco za 20 tisíc, aby vám to vzápětí nabídnul za 2 tisíce korun, není důvěryhodný, a to musím zdůraznit a nemám důvěru v to, že jiné jeho kroky nebudou podobným směrem.

Vladimír KROC, moderátor

Co by se podle vás mělo na řízení a financování vysokých škol, případně změnit?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Tak nepochybně vysoké školství tak, jak já to pozoruju, řekněme, 50 let od doby, kdy jsem začal studovat, teď vysoké školství se změnilo v tom smyslu, že kvalita vysokých škol byla nahrazena kvantitou. Dneska máme, já nevím kolik desítek vysokých škol, často jsou to vysoké školy, dneska vlastně každé větší okresní město má nějakou fakultu, ty vysoké školy často jsou, jejich náplň je taková, že manažer financování, nebo já nevím, já ani nevím vůbec, co to znamená a jsou to vysokoškoláci. Všechno to bylo pod tlakem toho, že západu přišly myšlenky, že tady máme málo vysokoškolsky vzdělaných obyvatel. No, tak se začaly dělat vysoké školy. Mnohdy ty vysoké školy jsou opravdu na hranici akreditace, kde se opírají, a to vím z praxe, o důchodce, docenty a profesory, který pendluje a udělají tu přednášku, tam přednášku, nebo nějaký seminář, dostanou za to zaplacené, který důchodce by si rád nepřivydělal a tím ta škola uvede, že má v učitelském sboru "x" profesorů a docentů, ale fakticky jsou to přesporní, kteří tam jezdí.

Vladimír KROC, moderátor

Vaše jméno padlo v souvislosti s přímou volbou prezidenta v jakési anketě. Za jakých okolností byste ochoten kandidovat na post hlavy státu?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Já za žádných. Pro mě je představa prezidenta spojená s přirozenou autoritou toho člověka a ne s autoritou vynucenou. Doposud jsme měli vždycky prezidenty, které volila nějaká skupina lidí, teda poslanci, senátoři a teď budeme mít poprvé možnost volit všichni nějaké individuum. Já si myslím, že to individuum by mělo být přirozenou autoritu. Vzpomínám na svou maminku, která mi říkala, že když Masaryk jel na koni a potkával lidi, tak ti lidé smekli a zůstali stát, když pan

prezident projížděl na koni. To je přirozená autorita. Nevím, jestli dneska by lidi smekli a zůstali stát. Já vím, že to je už, já nevím, 70 let a zůstali stát, když pan prezident půjde po ulici. Má mít přirozenou autoritu. Zadrhé by podle mého soudu prezident neměl být úzkým odborníkem. Já jsem dost úzkým odborníkem, protože úzký odborníci, či už jsou to profesori ekonomie, nebo medicíny, nebo práva, vidí přece jen celou tu složitost, bych řekl, úzkým pohledem své profese. A každý odborník dosáhne-li špičky ve svém oboru, tak musí tomu věnovat víc než ostatní a teda žije tím oborem a těžko má dobrý přesah, snad filosofové by mohli mít, ale úzký odborník v nějakém oboru, já si to dobře neumím představit. Takže přirozená autorita by měla být a neměl by to být z mého pohledu teda odborník. Určitě, určitě by člověk, který stane na vrcholu naší pyramidy, neměl prezentovat podle mého názoru své osobní názory, protože on není soukromou osobou a on musí prezentovat názor podle mého názoru většiny a neměl by v žádném případě zpochybňovat ústavní orgány, natož soud.

Vladimír KROC, moderátor

Když se ještě vrátím k té přirozené autoritě. Ono to možná právě z toho vychází, že zaznívala i jména jako třeba Eben, Pařko, Pirk. Protože jste známí jako špičky ve svém oboru.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, právě, že jsme špičky ve svém oboru, věnovali jsme svému oboru, no, špičky, no, já bych byl skromný, ale věnovali jsme svému oboru víc než 8 hodin denně, mnoho, mnoho víc a proto jsme se dostali na jakousi, jakýsi pomyslný kopec, ale to nám zase vzalo v životě mnohé další.

Vladimír KROC, moderátor

Kdyby člověk, promiňte, že vám skáču do řeči, uvažoval tím způsobem tak, jak jste to teď nastínil, možná to špatně chápu, tak by vlastně jediným předpokladem správným pro tuto funkci bylo studium politologie, protože kde vzít odborníka? Prezidentství se nikde nevyučuje.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, v diplomatických službách jsou lidé, politologové, to já si myslím, že lze vybrat, že máme dost velmi schopných lidí, který by se dali vybrat. Nevím. Já ten názor nemohu změnit. Mně se to tak zdá, že my jsme známí svou prací. A to je tak všechno. A mně to přijde jako málo. Rozlišujeme lidi slavné a lidi známé. My jsme známí svou prací, ale třeba věžeň Kajínek je taky známý společnosti a prostě, když oslovíte 10 lidí, kdo je Kajínek z dospělých, tak 7 vám řekne, kdo je Kajínek. To je známý člověk.

Vladimír KROC, moderátor

Nebo možná 9 z 10, ale ...

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Možná jo.

Vladimír KROC, moderátor

Ale čím to, že lidé hledají právě mezi nepolitiky? O čem to vypovídá podle vás?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, to vypovídá momentálně o tom, že politici nejsou v kurzu a když se podíváte na různé žebříčky, tak poslanci a senátoři a ti lidé jsou vždycky někde ke konci, pokud jde o profese.

Vladimír KROC, moderátor

A co, co s tím? Protože my bychom potřebovali asi v té politické reprezentaci lidi, kterých bychom si mohli vážít. Jenomže ti lidé, kteří ...

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Víte, já, já si myslím, že odborník, je-li opravdu odborníkem v nějaké profesi a které věnoval teda velkou část svého života, si je nejprospěšnější svému okolí právě tou profesí. Já nevím, já mám takovej možná neskromnej pocit, že nejvíc lidem pomůžu tím skalpelem, než tomu, abych seděl v nějakých lavicích a tam někde hlasoval. Navíc v té politice je to tak, měl jsem možnost do toho nahlédnout, že kdybyste prezentoval své názory a měli jsme takové jedince, který vždycky prezentovali svůj názor, herečka aspoň Táňa Fischerová, podnikatel Fischer, cestovní kancelář, ti si mysleli, že

budou k něčemu, abych tak řekl česky, a nakonec se ukázalo, že tam byli jako solidární, protože tam, pokud se nepřidáte do nějakého klubu a nehlasujete s nimi a často hlasujete proti svému osobnímu názoru, tak to mi přijde jako pro mě osobně jako ztráta času. Protože těm lidem pomůžu víc na tom operačním sále.

Vladimír KROC, moderátor

Jak důležité pro naši budoucnost, koho si zvolíme na Pražský hrad?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

To nejsem politolog, víte. Ty, prezident Putin je něco jiného než prezident České republiky, než je prezident třeba v Německu, neumím posoudit. Ale myslím, že jeho pravomoce velké nejsou, kromě těch amnestií a takových, víceméně je to formální osoba u nás, neřídí stát.

Vladimír KROC, moderátor

Jakoby se s naléhavostí vrátila debata o domácích porodech, která názorově rozdělila třeba i Ústavní soud. No a já vám, že vy jste chirurg, ale protože, když jsme si povídali o tom, jaká témata bychom mohli zvolit pro dnešní povídání, tak jste naznačil, že jste napsal text do novin na toto téma. Měla by mít podle vás rodička právo zvolit si místo porodu a měl by mít stát povinnost zajistit jí standardní lékařskou péči?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Tak osobně jsem zastáncem toho, že jednou z nejvyšších hodnot, které v životě máme, je hodnota svobodného rozhodnutí. Proto nakonec se udála i celá změna společnosti v roce 89, kdy máme svobodně možnost jít pracovat do Jižní Afriky, když budete chtít, máte možnost pracovat tak, abyste si vydělal, koupil letadlo a já nevím co všechno. Prostě jsme svobodní. A ta svoboda ale se nesmí dotýkat svobody našeho okolí. Těhotná žena je v České republice společností uznána jako svobodná, ve smyslu rozhodnutí si se svým osudem, do 12. týdne těhotenství. Do 12. týdne těhotenství může požádat těhotná žena o interrupci a bude jí vyhověno. Po 12. týdnu těhotenství, ale stát přebírá jakousi právní a morální odpovědnost za ten plod, za teda pozdějšího novorozence a chrání toho novorozence. Tada ho chrání i v době porodu a já si myslím, že je velmi rozumné, že chce pro ten porod součástí ochrany toho dítěte, novorozence je, aby bylo porozeno, aby byl porozen ten novorozenec v optimálních, bezpečných podmínkách. Nepochybně v nemocnici, kde je tým a technika a lidi je ta bezpečnost nejvyšší. Že se něco občas stane je samozřejmé a je lidské, ale bude-li rodič bez zajištění těchto podmínek, je samozřejmě to nebezpečí daleko větší. Jenom pro zajímavost posluchačů, 20 % českých dětí se rodí nepřírozeným způsobem, tedy císařským řezem. Každé páté. Z toho asi čtvrtina dětí se rodí císařským řezem proto, že matka o to požádá z nějakých psychologických důvodů, ale stále tady zbývá teda 15 % porodů, kde je porodník donucen urychleně císařským řezem, urychleně zdůrazňuju, císařským řezem ukončit porod. Protože hrozí hypoxie, tedy nedostatek kyslíku tomu novorozenci. Tyto hypoxické děti všichni známe pak později a potkáváme je jako dospělé a ti lidé často žijou samozřejmě i poté, co jejich matka zemře a vyžadují pomoc nás okolí, teda společnosti. Aby se předešlo tam těmto nešťastným situacím, je třeba udělat maximum a to maximum lze udělat jenom tam, kde jsou pro to podmínky. Česká gynekologicko-porodnická společnost, podle toho, jak jsem s kolegy mluvil, stanovila, že do 20 minut od chvíle, kdy se porod začne vyvíjet nepřirozeně, teda patologicky, je třeba ten porod ukončit císařským řezem. Když si domyslíme, že podle vyhlášky ministerstva zdravotnictví do 20 minut má na místo přijet, na místo neštěstí řekněme tohoto porodu a tak dále, sanitka, tak musíme počítat s tím, že tu rodičku čeká ještě další cesta do té nemocnice a ne každá rodička bydlí na Václavském náměstí, představme si různé vesnice, malá městečka a do té porodnice to může být klidně 20 kilometrů, tak ten čas prostě hraje svou roli a já si myslím, že to je určitý hazard pro ty lidi. Chápu na druhé straně chápu ty rodičky, že chtějí mít svoje domácí prostředí a to soukromí při porodu hraje určitou roli, ale já vidím jako jedinou cestu, že se toto soukromé prostě prostředí vytvoří v nemocnicích a kde budou pro to teda podmínky, kde bude připraven tým, kde bude připravena technika, kdyby se něco dalo. Nevracejme se tam, kde rodily naše babičky. Ty rodily všechny doma.

Vladimír KROC, moderátor

A proč myslíte, že to některé ženy považují za tak důležité právo, že věc ženou až třeba k Evropskému soudu pro lidská práva do Štrasburku?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, tak protože mají představu osobní svobody a nevnímají ten základní rozdíl a ten základním rozdíl mezi interrupcí a porodem je v tom, že v době interrupce rozhoduje žena víceméně o svém těle jenom, ale v době porodu už rozhoduje teda o dalším jedinci a tady by ten stát měl ochránit toho jedince. Jenom ještě takovou zajímavost, porodnice nedostanou akreditaci k provádění porodů, pokud neprovedou minimálně 500 porodů ročně. Já si neumím představit, protože se považuje, že kdyby tam rodilo se málo často, řekněme 200 porodů, tak jejich zkušenost nebude zejména v kritických situacích dostatečná. Neumím si představit porodní asistentku, která by rodila 500krát za rok.

Vladimír KROC, moderátor

Stanovisko vědecké rady České lékařské komory je jednoznačné, plánovaný porod doma je lege artis, tedy v rozporu se současnými vědeckými poznatky. Na druhou stranu jsme zaznamenali názory ministerstva zdravotnictví, že v rámci úspor by mohly těhotné vyšetřovat právě porodní asistentky bez gynekologů. Připadá vám to konzistentní?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, já si myslím, že proč by nemohly porodní asistentky vyšetřovat pacientky a starat se o ně, ale určitě, určitě by tu kontrolu měl provádět také gynekolog a já si myslím, že každá žena, která bude rodit, bude velmi ráda, když jí ten lékař uvidí před tím porodem a nesetká se s tím lékařem poprvé až během toho porodu. Ostatně dneska je taková praxe, že rodičky jsou ochotny nabídnout lékaři před porodem nějaké prostředky, aby měly jistotu, že až je tam přivezou, že ten lékař tam přijede a že jí bude rodit ten, komu před tím podala ruku a který ji zná.

Vladimír KROC, moderátor

To už se zase dostáváme ještě k dalšímu tématu. Proč jsou podle vás takové, aspoň mně to připadá, emoce kolem té možné svobodné volby lékaře? Mohlo by to třeba řešit komerční připojištění ne?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, to zcela jednoznačně. Já si myslím na toto téma budeme ještě myslím opakovaně mluvit. Já si myslím, že tak, jak je zase nastavenej ten nadstandard, nějaká sádra a čočky a já nevím co, že to je takové jako, to jsou drobnosti. Každý z nás, až bude nemocný, bude-li mít možnost, tak si v první řadě, v první řadě vybere toho operátora, nebo toho porodníka a to bude ten, kterému dá důvěru. A bude na něm, jakou pomůcku, jakou čočku ten člověk vybere. Když někomu dám důvěru, tak mu dávám důvěru, aby rozhodl o tom taky, jaký materiál použije a tak dále. Svobodná volba lékaře, nevymýšlejme nic mimořádného. Mnohokrát už jsem to říkal a napsal, nehledejme žádnou českou cestu. Stačí zajet do Rakouska, do Německa, v Anglii jsem byl nedávno, právě proto, abych se díval na ty komerčně připojištěné pacienty. To je tak ve vyspělé společnosti běžné, nic mimořádného, nic nového nevymýšlíme.

Vladimír KROC, moderátor

Já bych se ještě krátce vrátil k těm porodům. Teď jsem se setkal s tím, že třeba ve Skotsku posílají rodičky ještě v den porodu, když je všechno v pořádku, domů a přiznám se, že jsem se přistihl při myšlence, že to je jakoby nezodpovědné, že by, co kdyby se něco přihodilo. Takže to je vlastně pocitově přiznávám, že mám opačný pohled než ...

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Ano, no, tak ono je to tak, že všeobecně se v medicíně zkracuje doba hospitalizace, ta doba pobytu v nemocnici ve všech specializacích, samozřejmě i v porodnici a nikdy nepustí, si myslím, tu rodičku domů, kdyby nebyla v pořádku a kdyby očekávali nějaké komplikace, to určitě ne, to by byli sami proti sobě. No a potom druhá věc je, tam funguje možná lépe ta ambulantní služba, ten ambulantní sektor. U nás ambulantní sektor funguje, já nevím, od 8 do 3, nebo tak a pak už jako moc nefunguje a potom je to taky ekonomické hledisko. Je třeba ta lůžka využívat a když ta rodička tam už nemusí být, tak může být doma. Jenom pro zajímavost posluchačů. V motolské Fakultní nemocnici, když přijede cizinec, který nemá žádné pojištění, tak zaplatí za jeden den pobytu za byt a stravu bez výkonu asi 4 tisíce korun a když jsem se ptal ve Vídni, tak tam je to 875 euro, což je asi 21 tisíc korun, prostě ve Vídni, já myslím, ani nenajdete tak drahý hotel jako je ubytování ve Fakultní nemocnici ve Vídni.

Vladimír KROC, moderátor

Takže snaha prostě, pokud to jde, zkracovat tu hospitalizaci?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Samozřejmě, protože v té nemocnici, víte, kolem toho lůžka se pohybují maturanti, to jsou sestry, vysokoškoláci 24 hodin denně, zatímco v tom hotelu, jak všichni víme, dvě uklízečky projdou patro, vyluxují, vymění, utěráky a večer už tam je jenom v recepci někdo.

Vladimír KROC, moderátor

No, teď jste mi nahrál. Protože teď chystá s ministerská vyhláška, když jsou různé záměry, nevím, jestli, protože jsem to četl už před časem, jestli mezi tím se od nich zase neupustilo, ale třeba jedna taková věc je, že by mohla být přípustná konzultace s lékařem pomocí e-mailu. To si myslím, že se asi běžně už děje, ale těžko si představit nějaké virtuální vyšetření na dálku, tak to snad není myšleno?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, je pravda, že dneska si pacienti zvykají poslat svou dokumentaci mailem, aniž by přišli a chtějí názor. Je to taková moderní doba, sám možná jsem starší, já si myslím, že jednání s pacientem tváří v tvář je důležité a je nenahraditelné. Samozřejmě laboratorní a jiné výsledky si je třeba prohlédnout, ale někdy to považuju za takové, já nevím, jak to říct, možná, že jsem staromilec, ale takové nedůstojné poslat papíry a řekněte mi a hotovo a napište mi mail ještě zpátky, co si myslíte. No tak, když něco chci, já osobně, když něco chci, tak tam zajdu a poprosím, aby se na to podívali a řekli mi.

Vladimír KROC, moderátor

Navíc, když jsme tady měli třeba pořad Rodinný lékař, tak vím, že s každý váš kolega ošival, když někdo zavolal a žádal radu, protože ono těžko se dá radit na dálku, aniž byste toho pacienta viděl a vyšetřil.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Ano, ano, přesně tak, jak to říkáte. Víte, posoudit papíry můžete, ale je třeba vidět toho pacienta, protože v těch papírech také není všechno a je velmi důležité posoudit i psychiku toho pacienta. To z těch papírů nevyčtete.

Vladimír KROC, moderátor

No a dalším ze zamýšlených opatření je omezení počtu sloužících lékařů v nemocnicích a také to, že by mohli sloužit na odděleních, na která nemají specializaci. Co si o tom myslíte?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

No, myslím si, že to dobré není. Já chápu snahy pojišťoven, možná i ministerstva šetřit, šetřit, šetřit, ale sám jsem udělal průzkum primářů českých chirurgických oddělení, odpovědělo mi ze 140, 70, takže řekněme jenom polovina, ale ve třetině, ve třetině českých nemocnic z těch, co odpověděli, není 24 hodin přítomen kvalifikovaný chirurg, je tam chirurg v základním výcviku, který má jenom část výcviku za sebou a ten kvalifikovaný je doma a na mobil, na zavolání přijede. To je pro mě situace špatně představitelná. Protože, když se srazí dvě auta a přivezou tam třeba tři těžce zraněné lidi a teď než ten člověk tam dovečeří doma a než přijede a nebo zase má, pokud použije sanitku, tak 20 minut minimálně, než pro něj zajedou, než přijede. Nemyslím si, že je to správné, ale tak je to takový trend šetření. Mně se to nezdá správné.

Vladimír KROC, moderátor

A kde jinde se dá tedy šetřit v té zdravotní péči?

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Zdravotní péče je vlastně výrobní proces v uvozovkách jako každý jiný, do kterého máte materiální vstupy a personální. Materiální vstupy, tam moc šetřit, něco lze ušetřit, ale moc ne, protože ty materiální vstupy jsou za světové ceny. Cena sanitky, nebo cena litru benzínu je stejná ve Vídni jako v Praze, cena CT přístrojů, chemikálií a tak dále, to všechno je stejné a český občan, česká společnost není schopna generovat peníze, jako generuje společnost rakouská nebo německá, ale přitom vyžaduje pro své občany srovnatelnou péči, jako dostávají občané tedy těchto zemí. Z toho pro manažery plyne jediné, musíme ušetřit na personálních nákladech, protože na těch věcných ušetřit je velmi obtížné. Já to chápu naprosto.

Vladimír KROC, moderátor

To je téma, které zřejmě otevřeme zase při dalším setkání. To byl profesor Pavel Pafko, emeritní přednosta III. chirurgické kliniky 1. lékařské Fakulty Univerzity Karlovy a Fakultní nemocnice v Praze Motole. Moc děkuji, na shledanou.

Pavel PAFKO, profesor, III. chirurgická klinika Fakultní nemocnice v Praze Motole

Děkuju, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Zítra bude naším hostem v pořadu Jak to vidí spisovatel Pavel Kosatík. Vladimír Kroc přeje příjemný poslech dalších pořadů. Na shledanou.